

- 02 Leder
- 03 Andakt
- 04 India
- 07 Landsmøte 2025
- 08 Ecuador
- 10 Bønnesvar
- 14 Besøk fra Nepal
- 15 SMR Haugesund

ORGAN FOR SYKEPLEIERNES MISJONSRING
Nr. 3 • 93. ÅRG. • 2024

Tirsdager på bønnekortet ber vi for helsefagarbeider Linda Abildsten Gisnås, misjonær i Kenya. I Kilifi fylke har hun og mannen Stig Ove bygget opp misjonsorganisasjonen Swahili Coast Mission (s.10).

MOTTO: HANS HERLIGHET TIL PRIS. EF. 1,12

Den lille solsikke-åkeren

Høsten er kommet - i hvertfall har høstmånedene startet. Jeg liker høsten jeg og synes det er fantastisk med alle disse fargene. Sommeren har vært god og høstingen har dermed vært en suksess med mange ting.

I år har jeg vært nøye med å skrive opp alt jeg har høstet inn fra hagen. Jeg leste nemlig en plass om at «man kan forvente å høste 100 kilo fra en gjennomsnittlig hage i Norge» og da måtte jeg innrømme at jeg ikke har peiling på hvor mye jeg høster inn til sammen. Så jeg er godt i gang – bare solbær, rips, stikkelsbær og bringebær ble over 57 kilo. Epler, poteter, gulrot og rødbeter har jeg ikke høstet enda. Det er spennende.

I hagen har jeg også solsikker – det er min favoritt-høst-blomst. Og den har viljekraft

– i vinter mistet mitt barnebarn koppen med solsikkefrø vi skulle gi til fuglene i snøen i innkjørselen vår. Nå gleder vi oss over vår lille solsikke-åker der.

Den lokale komiteen for landsmøtet er i full gang med å forberede landsmøtet på Hell neste sommer. Vi skal samles under temaet «Å leve i Guds ledelse». Vi er begynt å så; planer, ideer, huskelister. Så håper vi at alle vil komme på landsmøtet slik at det blir en god høst av den såingen også.

Jeg ønsker dere en god høst!

Søsterhilsen

Froydis Vestbøstad

Styreleder SMR

Marit Hovde Syltebø,
medlem i landsstyret

La Gud elske deg

Lukas 10, 38-42

Fortellingen om Marta og Maria kan være litt frustrerende. Når søskenflokket Marta, Maria og Lasarus fikk besøk i hjemmet sitt, begynte Marta straks å gjøre i stand for gjestene. Det var mye som skulle gjøres. Hun måtte sette fram vann og såpe så gjestene fikk vasket seg, hun måtte stelle til et måltid, dekke bordet og sette fram drikke. Det måtte sikkert stelles i stand soveplasser også. Alt dette var ikke snargjort og det gjorde seg ikke selv, for å si det slik. Marta tok ansvar, og det kan godt være at Maria vanligvis brukte å hjelpe til. Det tror jeg faktisk.

Men denne gangen var det deres gode venn Jesus som kom. Begge søstrene var glade når han kom. De ville det aller beste, og de måtte bruke tiden godt. Marta skyndte seg å sette i gang matlagingen. Maria satte seg rett ned ved Jesu føtter og bare hørte på hva han fortalte. Hun satt helt stille og åndet inn nærværet av denne helt spesielle vennen deres.

De prioriterte forskjellig, Marta og Maria. Marta blir irritert, og må bare ut med det: «Jesus, kan du ikke si at hun skal hjelpe

meg?» Og vi kjenner godt til hva Jesus svarte: «Marta, Marta, du gjør deg strev og uro med mange ting. Men ett er nødvendig. Maria har valgt den gode del, og den skal ikke tas fra henne.»

Så irriterende! Husarbeid har skapt diskusjoner i mangt et hjem og i mangt et ekteskap. Vi hører ofte at det er slikt arbeid som bare vises når det ikke blir gjort.

Jeg er sikker på at Jesus satte pris på det Marta gjorde. Som et sant menneske var han nok både sulten, tørst og trett. Men budskapet er tydelig: «ett er nødvendig». Det stiller oss litt til veggs. For de fleste av oss er det nok lett å se oss selv som Marta. Vi holder på. Vi må jo det. Det er mye som skal gjøres. Verden trenger Marta'er. Menighetene trenger Marta'er. Misjonen trenger Marta'er.

Men vi trenger *den gode delen*. Vi trenger å sette oss ved Jesu føtter og bare ta imot hans kjærlighet. Han elsker både Marta og Maria.

Du er ikke *enten/eller*. Du er Marta og Maria. Elsket av Jesus. **La Ham elske deg!**

Levekårene for funksjonshemmede, og spesielt for blinde i de områdene Lys over Land arbeider, er svært vanskelige. Her er lite og ingen offentlige støtteordninger, det faller på den enkelte familie å ta seg av sine. Når slike ikke finnes, blir livet ofte som tiggere på gata. – Det er disse verdifulle menneskene som får hjelp gjennom arbeidet vi støtter, forteller misjonsvenn Johannes Nesse.

Tør ikke røpe navn i India

Sykepleiernes Misjonsring er med å støtte kristne over hele verden gjennom ulike misjonsprosjekter. Et av dem er i India via organisasjonen Lys over Land. Når vi omtaler hvem som har fått hjelp får vi ikke røpe noen navn av frykt for represalier.

I 2020 ga Sykepleiernes Misjonsring 80.000 kroner i gave til Lys over Land. Det året fikk misjonsorganisasjonen ingen mulighet til å sende pengene til sin indiske samarbeidspartner. Grunnen var endringene som myndighetene innførte i 2020 (restriksjoner for ikke-statlige organisasjoner). I årene etterpå ble oversendelsen hindret av

COVID-19 pandemien.

Først i år har det vært mulig å sende avsted gaven. De 80.000 kronene har hovedsakelig gått til innkjøp av to stykk mobile medisinske utstyrsenheter. De inneholder blant annet personvekt, babyvekt, hemoglobinmåleutstyr, IR lampe, termometer, rullestol, bære og annet utstyr. Videre innkjøp har vært «Prosjektor

De 80.000 kronene har hovedsakelig gått til innkjøp av to stykk mobile medisinske utstyrsenheter.

Misjonsvenn Johannes Nesse fra Lys over Land har selv besøkt India og hatt møter med lokale samarbeidspartnere.

med lerret» for helsekampanjer, samt økonomisk støtte til 14 funksjonshemmede personer, de fleste av dem blinde.

– Støtten til de funksjonshemmede varierer fra noen måneder og opptil et år, ja flere vil

få støtte videre fra midlene av det som er igjen, forteller misjonsvenn Johannes Nesse.

Arbeid blant de fattigste

Lys over Land ble etablert av Otto Torvik. Han og kona startet arbeid i India cirka 1950. Helsearbeid og undervisning har vært hovedfokus sammen med evangelisering. Arbeidet har vært ledet av norske sykepleiere/jordmor/diakon kontinuerlig siden oppstarten. Blant annet har to sykepleiere hatt hver sin tjenesteperiode i 32 år: Gudrun Sæther og Anne Margrethe Eidesvik. Fra 2017

Johannes Nesse håper at Gud vil kalle flere nasjonale kristne til å være med å hjelpe.

overtok en innfødt medarbeider ansvaret og driver menighetsarbeid og helsearbeid blant de fattigste i Vest-Bengal. Skolen har undervisning fra barnehagealder og til og med 8.klasse.

Når Misjonsringen nå omtaler prosjektet får vi ikke bruke navnet på Lys over Land sin indiske samarbeidspartner, eller navnene til de funksjonshemmede som har mottatt støtte.

Føler på usikkerhet

– Grunnen til at vi er forsiktede med å røpe navn er den generelle usikkerheten vi som utenlandske aktører føler overfor myndighetene. India blir ofte karakterisert som verdens største (og folkerikeste) demokrati, men det er sterke interne motsetninger mellom folkegrupper og ikke minst mellom det hinduistiske flertallet og den nest største gruppen, som er muslimer.

De kristne er i mindretall, men føler presset

fra myndighetene som ønsker å fremheve India som en hindustat. De kristne blir stort sett tolerert, men det er forfølgelse i deler av landet, forteller Johannes Nesse.

I det området Lys over Land driver sitt arbeid, Vest Bengal, er majoriteten muslimer.

– Det er ikke en «militant» utgave av islam, så her er en viss åpenhet for å drive kristent arbeid i klinikk, skole og menighet. For en muslim å konvertere til kristendommen er en tung og vanskelig prosess med sterk motstand, spesielt innen familien. Men vårt oppdrag er å så ordet, lindre nød og være gode «samaritanere», så vil Gud gi vekst, sier Nesse.

Johannes ber deg bli med i bønn for:

– At Gud kaller nasjonale kristne til å delta i dette arbeidet. Her trengs flere dedikerte medarbeidere.

Selve programmet starter med lunsj fredag klokka 13.00 på Scandic Hell hotell hvor vi skal bo.

VELKOMMEN TIL LANDSMØTE i TRØNDELAG 20.-22.06.2025 under mottoet: Å leve i Guds ledelse

Nærmere bestemt til Stjørdal kommune, Scandic Hell hotell på Hell, faktisk i gangavstand fra Værnes flyplass og togstasjon.

Alle fasiliteter er klare for oss der, alle skal få den type rom de vil ha, vi skal spise god mat og ha det kjekt sammen.

Bibeltimeholder Inger Lise Skauge har skrevet flere bøker om «kvinner i bibelen» og vi gleder oss til å høre henne.

Flere misjonærer blir invitert, og det blir spennende å høre om deres erfaringer og opplevelser. Lokale krefter vil sørge for sang og musikk.

Sett av datoene allerede nå. Da kan vi virkelig si at sommeren er på Hell.

Du kan velge type rom selv. Det kommer mer informasjon om påmelding etterhvert.

Byen Guayaquil har cirka tre millioner innbyggere og er beryktet for store sosiale forskjeller.

– Tusen takk for god helsehjelp!

I 2023 støttet Sykepleiernes Misjonsring helseprogrammet til Misjonsalliansen i Ecuador med 80.000 kroner. Midlene er blitt brukt til å styrke helsetilbudet for barn, unge og familier som lever i fattige og sårbare bydeler i storbyen Guayaquil.

Tusen takk for deres forbønn, støtte og engasjement for helsearbeidet i Ecuador! skriver Misjonsalliansen i en rapport til SMR. Midlene de mottok fra SMR er blitt brukt slik:

- Oppfølging av unge gravide.
- Oppfølging av sårbare familier med hensyn til ernæring, forebygging av sykdommer, fysisk aktivitet.
- Forebygge og undervise ungdommer om seksuelt overførbare sykdommer.
- Forebygge HIV/Aids, gjennomføre testing, oppfølging av personer med HIV/Aids.

- Etablere og støtte lokale helsekomiteer.
- Styrke arbeidet ved lokale helsesentre og bidra med utstyr.

Hele 6624 personer ble nådd gjennom helseprogrammets tiltak i 2023.

Vil skape endring

Misjonsalliansen jobber i de fattige bydelene nordvest i Guayaquil, hvor det bor cirka 500.000 mennesker. Dette er bydeler som ofte mangler infrastruktur som veier, innlagt vann, tilgang til det offentlige strømmettet,

I områdene hvor Misjonsalliansen jobber, er det offentlige helsetilbudet svært mangelfullt. Mye av arbeidet foregår derfor ved hjemmebesøk. (Begge foto: Misjonsalliansen)

samt manglende eller dårlige helse- og utdanningstilbud.

– Det er høy forekomst av ungdomsgraviditeter, narkotika, vold og kriminalitet i disse bydelene. Vi jobber bredt med å styrke lokalsamfunn gjennom fokus på familierelasjoner, trygge fritidsaktiviteter for barn og unge, helsearbeid, forbedring av familieøkonomi, rettighetsarbeid og kirkearbeid. For å få til det samarbeider vi med flere kirkenettverk og hjelper kirker til å gjennomføre sosiale prosjekter i sitt lokalmiljø. Tett kontakt med lokale myndigheter er også viktig for å skape varige endringer, skriver Misjonsalliansen i rapporten.

– Mange går rundt med ubehandlede sykdommer og mangler kunnskap om blant annet ernæring og om forebygging av sesongbaserte sykdommer. I samarbeid med våre lokale partnere, utruer vi helsestasjoner

og har ulike helsekampanjer, både for barn, gravide og eldre.

I Ecuador er det nesten bare rike som har råd til å følges opp under graviditet. Oppfølging av gravide er derfor et viktig helsetiltak i disse områdene. Gravide blir nøye fulgt opp og behandlet på helsesenteret, og deres helse overvåkes gjennom hele svangerskapet. De får viktige kontroller, blodprøver, gynekologundersøkelser og nødvendige medisiner. Unge gravide følges opp slik at de får gjennomført skolegang.

Fortsetter ut 2026

Misjonsalliansen jobber langsiktig. Det er viktig for organisasjonen at de kan følge opp prosjektene i flere år, slik at de ser resultatene av arbeidet og påvirkningen det har for lokalsamfunnet. – Det nåværende helseprogrammet varer ut 2026, skriver de i rapporten.

Familien Abildsten Gisnås julen 2023. Fra venstre: Esther (12), Linda (34), Sarah Dhahabu (7), adoptivsonnen Ndoro (23), Leo (11) og Stig Ove (40) (Alle foto: Privat).

Linda vil være misjonær i Kenya – livet ut

Allerede da hun var fem år gammel fikk Linda Abildsten Gisnås et kall om å reise til Afrika som misjonær. I dag driver hun og mannen Stig Ove organisasjonen Swahili Coast Mission langs kysten av Kenya i et området som heter Kilifi.

Opprinnelig kommer Linda fra Oppdal i Trøndelag. Sammen med ektemannen Stig Ove fra Mo i Rana flyttet hun til Kenya for åtte år siden. De aller fleste misjonærer

reiser ut i en eller flere perioder. Linda og Stig Ove er ikke som alle andre. De ønsker å bo i Kenya og jobbe på Swahilikysten som misjonærer resten av livet.

Da fireåringen Jarvis ble født var Linda med og forløste ham. Moren hans Margaret er en god venninne av Linda.

– Jeg har nok alltid vært litt spesiell på en del områder. Da de fleste andre drømte om å vokse opp til et A4 liv med stødig jobb og familieliv, og å slå seg til ro på ett sted, kjente jeg panikken bre seg i kroppen min. Det var skrekken! Å bosette meg for «alltid» et sted, med samme jobben år etter år... Jeg var livredd for at det skulle hende meg.

Siden jeg var fem år gammel, har jeg drømt om å bo i Afrika og hjelpe gatebarn og drive barnehjem.

Pappa har fortalt at da jeg var fem-seks år gammel og det gikk reklamer for hjelpeorganisasjoner om afrikanske barn med oppsvulma mager, sto jeg foran tvskjermen og gråt og sa «pappa, når jeg blir stor, skal jeg reise ned og hjelpe de.» Jeg husker også at hver kveld da jeg ba kveldsbønn med mamma, måtte vi huske på å be for alle de stakkars barna i Afrika som ikke hadde mat eller noe sted å sove, skriver Linda på bloggen sin, mammalinda.org.

Da hun og Stig Ove reiste ut dro de på egenhånd med egne sparepenger og et kall fra Gud. – Vi startet arbeidet uten noen formell

støtte, men etter hvert som arbeidet vokste, har vi fått flere vennemenigheter som støtter oss økonomisk. I tillegg har vi koblet oss på Pinsemisjonen. Disse menighetene står sammen med oss, både i bønn og økonomisk, og de har fulgt oss på veien siden vi startet misjonen, forteller Linda.

Da de kom til Kilifi startet de boktavelig talt fra ingenting.

– Vi begynte ved å gå til søppelfyllinga for å besøke de hjemløse, dele ut mat, og vise dem omsorg. Dette var starten på vårt arbeid her. I dag har vi bygd opp en misjonsbase, hvor vi driver et skolefadderprogram, en menighet, og lever i nær relasjon med de lokale i vår landsby. Gjennom dette disippelgjør og veileder vi de lokale, og bygger relasjoner som er kjernen i vårt arbeid.

Under Neema Collective har vi også etablert flere prosjekter, inkludert en sygruppe, en ridestall, en kafé, og snart en butikk. I tillegg driver vi ulike empowerment-programmer og skoleprosjekter. Arbeidet har virkelig vokst, og vi er dypt takknemlige for hvordan Gud har ledet oss gjennom hver fase, forteller Linda.

Misjonsstasjonen deres heter Mahanaim Mission og startet med at Linda og mannen kjøpte en tomt på 28 mål i bushen. I nærheten lå den fattige landsbyen Nzombere, hvor mange knapt hadde sett hvite før de kom.

– Hva er den største forskjellen mellom norsk og kenyansk kultur?

– Kulturen der vi bor er veldig særegen og ikke helt representativ for den generelle kenyanske kulturen. Vi bor i en primitiv landsdel hvor røttene til både islam og tradisjonell religion står sterkt. Dette påvirker hvordan folk lever, tenker og samhandler. I motsetning til den mer sekulære og tidsorienterte kulturen i Norge, er fellesskap og familie sentrale verdier her. Her er det vanlig at man spontant går på besøk til naboene, setter seg ned og skravler i flere timer, uten å se på klokken. Det er en dyp verdi i å være til stede for hverandre, noe

Landskapet rundt misjonsstasjonen er kupert. – Vi falt pladask for landet, og følte at det var noe av det vakreste vi hadde sett. Men samtidig gir det mange utfordringer. Når det er regntid, så blir veiene gjørmete, glatte og med dype sprekker som gjør det vanskelig å komme seg frem, forteller Linda. Da tar det én time å kjøre barna til skolen, tre ganger så lang tid som ellers.

som ofte er gått tapt i en travel vestlig kultur. Denne evnen til å prioritere relasjoner fremfor tid og oppgaver er noe som gjør kulturen her unik og annerledes, men også utfordrende å jobbe i! forteller Linda til Misjonsringen.

– Kan folk komme og arbeide hos dere som frivillige?

– Ja, vi tar imot frivillige som ønsker å bidra til arbeidet her. Vi har hatt flere frivillige som har bidratt med alt fra praktisk arbeid til å veilede og støtte lokale prosjekter. Det er alltid plass til flere hender og hjerter som vil være med. Mer informasjon finner du på nettsiden vår, www.swahilicoastmission.com.

Linda og Stig Ove bruker mange informasjonsflater for å nå ut med nyheter fra misjonen. Du finner spennende informasjon fra arbeidet deres både på bloggen til Linda, på Facebook, Instagram og Snapchat. I tillegg

har ekteparet laget en egen podkastserie som du finner på Spotify.

– Kan du fortelle om en gang du fikk bønnesvar, som du er sikker på ikke var tilfeldigheter, men at det var Gud som grep inn?

– Det har vært mange ganger vi har opplevd at Gud har grepet inn akkurat i rett øyeblikk. Ofte har vi stått overfor økonomiske utfordringer eller vært i situasjoner hvor vi har trengt hjelp, og gang på gang har vi sett hvordan Gud forsørger på mirakuløst vis. For eksempel, da vi skulle åpne en ny avdeling av Neema Collective og manglet midler, kom det uventede økonomiske bidrag akkurat når vi trengte det. Vi har også opplevd mange ganger å be for syke, og sett dem bli friske på måter som legene ikke kunne forklare. Disse bønnesvarene minner oss stadig på at Gud er med oss og ser til våre behov.

– Da jeg var 16 år fant jeg mannen i mitt liv, og før vi ble kjærester måtte han svare på om han kunne tenke seg å flytte til Afrika med meg. For alltid. Han sa heldigvis ja, forteller Linda.

– Kan du merke når du blir bedt for?

– Absolutt. Det er mange ganger vi har stått i situasjoner som har vært vanskelige, men hvor vi plutselig har følt en sterk fred eller opplevd en vending til det bedre. Da vet vi at noen ber for oss hjemme i Norge, og det betyr så mye.

– Hvorfor er forbønn viktig?

– Forbønn kobler oss til Guds kraft og omsorg på en spesiell måte. Gjennom forbønn kan vi støtte hverandre i troen, be for beskyttelse, visdom og styrke til å utføre Guds vilje. Jeg har personlig erfart at forbønn har vært med å bære oss gjennom tøffe tider her i misjonsfeltet, sier Linda.

For tiden gleder hun seg til noe stort som snart skal skje.

– Vi er veldig nært å åpne et butikksenter i landsbyen vår, med både kafé og butikk! Dette kommer til å bety så mye for lokalsamfunnet, både med nye tjenester og arbeidsplasser, men også for å skape økonomisk vekst. Akkurat nå jobber vi med å fullføre menyen til kaféen, og det er en spennende tid, forteller misjonæren.

Selv om mye er skjedd allerede, er de

I syv år har menigheten samlet seg under et stort tre til gudstjeneste. Nå håper Linda at de snart skal få inn nok gaver til å bygge en kirke. Arkitekttegningen er allerede klar.

fortsatt bare i begynnelsen av arbeidet de er kalt til.

– Vår visjon er stor. Den strekker seg fra kystlinjen fra sør i Somalia, gjennom Kenya og Tanzania, til nord i Mosambik. Vi ønsker å bekjempe fattigdom og bringe evangeliet om Jesus til hele denne kystlinjen, sier Linda.

Vil du være med å støtte arbeidet til Swahili Coast Mission? Da kan du bruke Vipps 106514 eller konto 4266.16.29619.

Linda ber deg bli med i bønn for:

– Be gjerne for vår kommende åpning av butikksenteret i landsbyen vår. Dette prosjektet vil bety mye for lokalsamfunnet, både med arbeidsplasser og tjenester vi kan tilby.

– Be også for vårt team, at vi skal ha visdom og styrke til å fortsette arbeidet til Guds ære, og at Gud skal fortsette å forsørge for oss økonomisk. Vi står foran mange nye prosjekter og har mange ansatte vi lønner, og barn vi støtter med skolegang. Det er alltid en utfordring med økonomi.

Gave til misjonen

Hvert år støtter Sykepleiernes Misjonsring ulike misjonsprosjekter i mange forskjellige land. Pengene er samlet inn i gave fra medlemmene våre.

Ønsker du å gi en gave til Sykepleiernes Misjonsring?

Bruk konto nummer: **1609.51.13676** eller Vipps-nummer: **560952**

Når du gir et Vipps-beløp, så skriv i meldingsfeltet hva beløpet gjelder. Er det kollekt fra gruppa eller en enkeltgave?

Tusen takk!

I mange år har SMR støttet sykehuset i Okhaldhunga hvor Kristin Bøhler (til venstre) og fysioterapeut Clare Grimble jobbet sammen.

Inspirerende møte fra Okhaldhunga

1. juli inviterte Kristin og Erik Bøhler venner hjem til seg for å få møte fysioterapeut Clare Grimble som var på besøk i Norge.

Tekst og foto: Hilde Masvie Ydstebø

Clare Grimble er fysioterapeut fra England og hun og ekteparet Bøhler har tidligere jobbet sammen på Okhaldhunga. Nå er Clare både ved rehabiliteringsavdelingen på sykehuset og leder av landsbybaserte team som er i to kommuner i distriktet omkring. Mens hun er i Norge skulle hun blant annet møte ledelsen i Normisjon.

Normisjon har med støtte fra Digni, men også fra Sykepleiernes Misjonsring, gjort det mulig å bidra til at barn og voksne med funksjonsnedsettelse får et verdig liv, og mulighet til å delta i samfunnet. Prosjektet «Inkluderende utvikling», har også som mål

at samfunnet i stadig større grad aksepterer og inkluderer de som har nedsatt funksjon. Dette skjer gjennom en lokal, landsbybasert og helhetlig tilnærming. Flere i de lokale teamene har selv en funksjonsnedsettelse.

Clare delte historiene om flere som var gjemt bort og selv bare ønsket å dø. Gjennom bedre helse, rehabilitering og hjelp til å skaffe seg et livsopphold, har de funnet livsmot, økt selvrespekt og deltakelse i landsbyliv.

«Det dere gjorde imot en av mine minste søsken, har dere gjort mot meg.»

Matteus 25:40

SMR trenger to nye medlemmer til landsstyret

To av våre nåværende landsstyre-medlemmer har sittet maks antall tillatte år i styret. Solveig Granseth Evang fra Lillehammer SMR og Marit Hovde Syltebø fra Molde SMR kommer derfor ikke til å ta gjenvalg på landsmøtet neste sommer. Styret trenger hjelp til å finne deres etterfølgere. Har du eller din

gruppe tips til nye kandidater? I så fall – ta kontakt med SMR sin daglige leder, Ester Nygaard Røen, på epost: post@misjonsringen.no

Du kan også ringe inn ditt forslag på telefon: 47 67 87 97.

SMR Haugesund har hatt jevnlige møter i snart 50 år. Fra venstre: Inger Johanne Stangeland, Gunnbjørg Danielsen, Torunn Tvedt, Birgitte Kørner Straum og Solveig Lunde Jekteberg.

Et hjertebarn

SMR foreningen i Haugesund har vært aktiv i nærmere 50 år og er et av hjertebarna våre, forteller Torunn Tvedt.

– Vi har fire møter om våren og tre-fire om høsten. På foreningsmøtene deler vi Guds ord, deler bønnekortet og gir kollekt. Vi har måltidsfelleskap og tar oss god tid til den gode samtalen.

Har du husket å betale kontingenten?

For SMR betyr det mye at du betaler medlemskontingent.

Kontingenten er på 400 kroner i året. Den kan betales på bankgiro eller Vipps. Den kan betales på bankgiro eller Vipps. Bruk konto nummer: **1609.51.13676** eller Vipps-nummer: **560952**

Tusen takk!

Sykepleiernes Misjonsring

MISJONSRINGEN utgis av
Sykepleiernes Misjonsring
Her finner du mer informasjon om oss:
www.misjonsringen.no
facebook.com/misjonsringen
instagram.com/misjonsringen

Medlemskontakt:

SMR v/Ester Røen
Edgar B. Schieldrops Vei 92 A,
7033 Trondheim
E-post: post@misjonsringen.no
Telefon: 47 67 87 97

Leder:

Frøydis Vestbøstad
Gulbrandsvegen 11, 7088 Heimdal
E-post: styreleder@misjonsringen.no
Tlf: 93 80 67 48

Redaktør:

Christine Kristoffersen,
Tors vei 54A, 1540 Vestby
Epost: christine@misjonsringen.no
Tlf: 41 12 81 80

Sykepleiernes Misjonsring (SMR) er en sammenslutning av sykepleiere som har til hovedoppgave å be for misjonen, spesielt for sykepleiere i misjonens tjeneste.

SMR er også en støtte- og hjelpeorganisasjon for evangeliske misjonsorganisasjoner.

Gaver:

Bankkonto: 1609.51.13676
Vipps-nummer: 560952

Husk å skrive i beskjedfeltet til Vipps hva beløpet gjelder. Når du gir kollekt, så skriver du navnet på gruppa du tilhører.

Frist for innsendelse av materiell til neste nummer: **10. november**

Østfold Trykkeri
ISSN 1892-7416